

Dziennik rządowy

dla

**kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami
Ówieczimskim i Zatorskim, tudzież z Wielkim
Księstwem Krakowskim.**

Rok 1853.

Oddział drugi.

Część VIII.

Wydana i rozestana dnia 13. Maja 1853.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

**Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Au-
schwiz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.**

Jahrgang 1853.

Zweite Abtheilung.

VIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 13. Mai 1853.

60.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 25. Stycznia 1853,

którem Ludwikowi Ferdynandowi Schönherrowi nadano wyłączny przywilej na ulepszenie mechanicznych warsztatów tkackich.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 17. Lutego 1853, Nr. 17).

Ministerstwo Handlu uznało za stosowną, nadać, na mocy postanowień najwyższej ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852, Ludwikowi Ferdynandowi Schönherrowi, spółwłaścicielowi przedsiębiorstwa wyrabiania machin Ludwika Schönherra i Seidlera w Szemnicy w Saksonii, na ręce pełnomocnika jego Dra. Klaudyusza Ferdynanda Höchsmanna, nadwornego i sądowego adwokata w Wiedniu, wyłączny przywilej na ulepszenie mechanicznych warsztatów tkackich; na pięć lat. Otwarty opis przywileju złożono w c. k. archiwum przywilejów (l. 536 — H.).

Baumgartner m. p.

61.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 29. Stycznia 1853,

którem pensyonowanemu rotmistrzowi Ferdynandowi Leitenbergerowi nadano wyłączny przywilej na wynalazek walcowej pompy hydraulicznej i ssącej.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 17. Lutego 1853, Nr. 17).

Ministerstwo Handlu uznało za stosowną, nadać, na mocy postanowień najwyższego patentu o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852, pensyonowanemu rotmistrzowi Ferdynandowi Leitenbergerowi, z Reichsztadu w Czechach, wyłączny przywilej na wynalazek walcowej pompy hydraulicznej i ssącej, która według twierdzenia za użyciem równych sił wodę na większą wysokość niż inne maszyny dźwiga, bardzo jest pojedyncza, a dając się z wielką łatwością przenosić, w każdym gospodarstwie do podnoszenia wody na wyższe piętra użytą być może; na trzy lata. Otwarty opis przywileju złożony jest w c. k. archiwum przywilejów (l. 534 — H.).

Baumgartner m. p.

60.

Verordnung des Handelsministeriums vom 25. Jänner 1853,

womit dem Louis Ferdinand Schönherr ein ausschließendes Privilegium auf Verbesserungen an mechanischen Webstühlen verliehen wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 17. Februar 1853, Nr. 17.)

Das Handelsministerium hat dem Louis Ferdinand Schönherr, Mitinhaber des Maschinenbaugeschäftes von Louis Schönherr und Seidler, zu Chemnitz in Sachsen, durch den Bevollmächtigten Dr. Klaudius Ferdinand Höchsmann, Hof- und Gerichtsadvokaten in Wien, ein ausschließendes Privilegium auf Verbesserungen an mechanischen Webstühlen, nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegienpatentes vom 15. August 1852 auf die Dauer von 5 Jahren zu verleihen befunden. Die offenzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 536—5.)

Baumgartner m. p.

61.

Verordnung des Handelsministeriums vom 29. Jänner 1853,

womit dem pensionirten Rittmeister Ferdinand Leitenberger ein ausschließendes Privilegium auf die Erfindung einer Walzen-Wasserdruck- und Saugpumpe verliehen wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 17. Februar 1853, Nr. 17.)

Das Handelsministerium hat dem pensionirten Rittmeister Ferdinand Leitenberger, aus Reichstad in Böhmen, ein ausschließendes Privilegium auf die Erfindung einer Walzen-Wasserdruck- und Saugpumpe, welche angeblich bei Anwendung gleicher Kräfte Wasser auf größere Höhen als andere Maschinen hebt, in ihrem inneren Baue sehr einfach und bei ihrer großen Beweglichkeit für jede Haushaltung anwendbar sey, um den Wasserbedarf in die oberen Stockwerke zu heben, nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegienpatentes vom 15. August 1852 auf die Dauer von drei Jahren zu verleihen befunden. Die offenzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird in dem k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 534—5.).

Baumgartner m. p.

62.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 29. Stycznia 1853,

którem przywilej Ignacemu Marcinowi Guggenbergerowi, c. k. pensyonowanemu kapitanowi dnia 5. Stycznia 1847 nadany, na rok siódmy przedłużono.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 17. Lutego 1853, Nr. 17).

Ministerstwo Handlu uznało za stosowną, przywilej Ignacemu Marcinowi Guggenbergerowi, c. k. pensyonowanemu kapitanowi w Wiedniu (Josephstadt pod l. 220), dnia 5. Stycznia 1847 nadany na ulepszenia u kół wozowych wszelkiego rodzaju, i układania szyn na kolejach żelaznych, przedłużyć na rok siódmy, przy rozciągnięciu skuteczności jego na całą monarchię.

Baumgartner m. p.

63.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 31. Stycznia 1853,

którem nadano różne wyłączne przywileje.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 17. Lutego 1853, Nr. 17).

Ministerstwo Handlu nadało, na zasadzie najwyższego patentu o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852, następujące wyłączne przywileje:

1. Janowi Klaudyuszowi Arnoux, inżynierowi w Paryżu (Rue Mont-Parnasse nr. 23), na ręce jego pełnomocnika Józefa Maerkla, prywatnego urzędnika w Wiedniu (Josephstadt nr. 65), na wynalazek nowego systemu robienia składanych spodów wozowych do kolei żelaznej, którym wedle twierdzenia wszelkimi zakrętami jechać można; na rok jeden. Opis przywileju, w tajemnicy być mającego, przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów (l. 581 — H.).

2. Antoniemu Tichemu, prywatyzującemu w Wiedniu (miasto nr. 1097), na poprawę w składzie kupolskich fryszerek i innych pieców do topienia żelaza, lub innych kruszców, przyczem ma się wiele bardzo oszczędzać paliwa; na lat dwa. Opis przywileju przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów, gdzie go każdy przejrzeć może (l. 639 — H.).

Baumgartner m. p.

62.

Verordnung des Handelsministeriums vom 29. Jänner 1853,

womit das dem k. k. pensionirten Hauptmann Ignaz Martin Guggenberger verliehene Privilegium vom 5. Jänner 1847, auf das siebente Jahr verlängert wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 17. Februar 1853, Nr. 17.)

Das Handelsministerium hat das, dem Ignaz Martin Guggenberger, k. k. pensionirten Hauptmann in Wien, (Josephstadt Nr. 220) verliehene Privilegium vom 5. Jänner 1847 auf Verbesserungen an Wagenrädern aller Art und in der Schienenanordnung für Eisenbahnen, auf das siebente Jahr, mit Ausdehnung seiner Wirksamkeit auf den Umfang des gesammten Reiches, zu verlängern befunden.

Baumgartner m. p.

63.

Verordnung des Handelsministeriums vom 31. Jänner 1853,

womit mehrere ausschließende Privilegien verliehen werden.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 17. Februar 1853, Nr. 17.)

Das Handelsministerium hat folgende ausschließende Privilegien auf Grundlage der Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegienpatentes vom 15. August 1852 verliehen:

1. Dem Jean Claude Arnour, Ingenieur in Paris (Rue Mont-Parnasse Nr. 23), durch den Bevollmächtigten Georg Märkl, Privatbeamten in Wien (Josephstadt Nr. 65), auf die Erfindung eines neuen Systemes, gegliederte Wagengestelle für Eisenbahnen zu erzeugen, womit angeblich alle Krümmungen befahren werden können; auf die Dauer eines Jahres. Die geheimzuhaltende Privilegiumsbeschreibung befindet sich in dem k. k. Privilegien-Archive in Aufbewahrung (Z. 581—5.).

2. Dem Anton Lichy, Privatier in Wien (Stadt Nr. 1097), auf eine Verbesserung in der Konstruktion der Cupol-Hoch- und anderer Defen zum Schmelzen von Eisen oder anderen Erzen, wobei ein bedeutendes Ersparniß an Brennmaterialie erzielt werden soll; auf die Dauer von zwei Jahren. Die offenzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 639—5.).

Baumgartner m. p.

64.

Rozporządzenie Namiestnika z dnia 1. Lutego 1853 *),

wydane do przełożonych wszystkich obwodów, włącznie z Bukowiną, (za jednoczesnym udzieleniem odpisu krajowej Izbie rachunkowej, i oznajmieniem uczynioném Komisji gubernialnej w Krakowie),

o wyrachowywaniu należności za użycie żandarmeryi do asystencyi przeciwko opieszalym podatkującym.

Z powodu zaszłego zapytania, do której kasy wpływać mają owe należności, jakie w razie użycia żandarmeryi do asystencyi przeciwko opieszalym podatkującym, ciz i to w tych samych przypadkach i w takiejże ilości, ce i w razie asystencyi wojskowej albo asystencyi straży policyjnej opłacać mają, a od których pobierania żandarmerya na mocy wydanych dla niej postanowień jest wykluczona, postanowiło c. k. Ministerstwo Skarbu w porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i najwyższą Władzą Policyjną, że wymienione należności stosownie do istniejących przepisów pobierać i na wydatki żandarmeryi do kasy skarbowej oddawać należy, która je jako należność egzekucyjną odbierać, i z tychże się wyrachowywać będzie.

Co w skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25. Stycznia 1853 l. 1316/111, WMCPanu dla wiadomości i ku stosownemu urzędowaniu z tym dodatkiem oznajmia, że względem wydania poleceń do władz skarbowych, Ministerstwo Skarbu, co było potrzebném, rozporządziło.

Gotuchowski m. p.

65.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 3. Lutego 1853,

obwieszczające, że Jérzy Janisch część swoją w przywileju, sobie i Franciszkowi Springerowi razem pod dniem 4. Lutego 1852 nadanego, temuż Springerowi całkowicie odstąpił.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 17. Lutego 1853, Nr. 17).

Ministerstwo Handlu przyjęło to do wiadomości, że Jérzy Janisch część swoją w przywileju, sobie i razem Franciszkowi Springerowi pod dniem 4. Lu-

*) Ze strony krajowej Dyrekcji Skarbowej wydano w skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa Skarbu z dnia 7. Stycznia 1853 l. 17835, także polecenie z dnia 17. Lutego 1853 do l. 2199 do wszystkich powiatowych Administracyj skarbowych, do głównej Kasy krajowej, tudzież do kas zbiorczych i do urzędów podatkowych.

64.

Erlaß des Statthalters vom 1. Februar 1853 *),

an sämtliche Kreisvorsteher mit Einschluß der Bukowina, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an die Provinzial-Staatsbuchhaltung, und Eröffnung an die Subernal-Kommission in Krakau),

betreffend die Verrechnung der Gebühren für die Verwendung der Genös'd'armerie zur Assistenzleistung gegen renttente Steuerpflichtige.

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage, in welche Klasse diejenigen Gebühren einzufließen haben, welche bei Verwendung der Genös'd'armerie zur Assistenzleistung gegen renttente Steuerpflichtige von diesen, und zwar in den nämlichen Fällen und in dem gleichen Ausmaße, wie bei Militär- oder Polizeiwache-Assistenzen, zu entrichten sind, und von deren Bezug die Genös'd'armerie, vermöge der für dieselbe bestehenden Bestimmungen ausgeschlossen ist, hat das k. k. Finanzministerium im Einverständnisse mit dem Ministerium des Innern und mit der Obersten Polizeibehörde bestimmt, daß die gedachten Gebühren nach Maßgabe der bestehenden Normen einzuhoben, für die Genös'd'armerie-Auslagen an die Kammerkasse abzuführen, und von derselben als Exekuzionsgebühr in Empfang zu nehmen und zu verrechnen sind.

Hievon werden Cuere Wohlgeboren, in Folge Erlasses des hohen Ministeriums des Innern vom 25. Jänner 1853 Z. 1316-111 zur Wissenschaft und entscheidenden Amtshandlung mit dem Beifügen in Kenntniß gesetzt, daß wegen Beauftragung der Finanzbehörden vom Finanz-Ministerium das Erforderliche verfügt worden ist.

Goluchowski m. p.

65.

Verordnung des Handelsministeriums vom 3. Februar 1853,

womit die Anzeige, daß Georg Janisch seinen Antheil an dem ihm gemeinschaftlich mit Franz Springer am 4. Februar 1852 ertheilten Privilegium an Letzteren vollständig übertragen habe, kundgemacht wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 17. Februar 1853, Nr. 17.)

Das Handelsministerium hat die Anzeige, daß Georg Janisch seinen Antheil an dem ihm gemeinschaftlich mit Franz Springer am 4. Februar 1852 ertheilten Privi-

*) Von Seite der Finanz-Landes-Direktion ist zu Folge hohen Finanzministerial-Erlasses vom 7. Jänner 1853 Z. 17835 eine gleichmäßige Weisung am 17. Februar 1853 Z. 2199 an sämtliche Kameral-Bezirksverwaltungen, Landes-Haupt- und Sammlungskassen, dann Steuerämter erlassen worden.

tego 1852 nadanym na wynalazek w robieniu koszul, Franciszkowi Springero-wi, buchalterowi handlowemu u J. N. Reithofera w Wiedniu (miasto nr. 253), mocą cesyi z dnia 13. Stycznia 1853 całkowicie ustąpił, tudzież poleciło, aby toż ustępstwo przywileju stosownie do przepisów w c. k. archiwum przywilejów zarejestrowaném zostało.

Baumgartner m. p.

66.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 5. Lutego 1853,

którem ogłasza się, jako dla braku nowości zgasł przywilej Aleksandra Frankla z dnia 17. Września 1851.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 17. Lutego 1853, Nr. 17).

Ministerstwo Handlu ogłosiło, jako dla braku nowości zgasł przywilej Aleksandra Frankla pod dniem 17. Września 1851 nadany mu na wynalazek i poprawę w robieniu bótynków (półbóćików) z różnego materiału. Opis tego przywileju znajduje się teraz w c. k. archiwum przywilejów, gdzie go każdemu przejrzeć wolno.

Baumgartner m. p.

67.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 6. Lutego 1853, względem pobierania po cztery od sta od pożyczek z funduszu rezerwowego galicyjskiego stanowego Towarzystwa kredytowego, zaczawszy od dnia 1. Lutego 1853.

Podług obwieszczeń Rządu krajowego z dnia 18. Stycznia 1851 l. 59661 i z dnia 27. Stycznia 1852 l. 2541 (Dziennik praw krajowych z roku 1851 l. 27, str. 89 i z roku 1852 l. 25, str. 81), podano było do powszechnej wiadomości, iż na prośbę galicyjskiego stanowego Towarzystwa kredytowego, procent, który przy użyciu rozrządzalnych pieniędzy funduszu rezerwowego tegoż Towarzystwa na pożyczki na listy zastawne, eskontowanie wylosowanych listów zastawnych i t. d. w skutek §. 178. regulaminu dla tegoż zakładu okólnikiem gubernialnym z dnia 24. Czerwca 1842 l. 40272 ogłoszonego (Zbiór ustaw prowinc. l. 99, str. 310), po cztery od sta wymierzono, do końca Stycznia 1853 na pięć od sta podwyższony został.

legium auf eine Erfindung in der Erzeugung der Hemden, an Franz Springer, Handlungsbuchhalter bei S. N. Reithofer in Wien (Stadt Nr. 253), laut Abtretungs-Urkunde vom 13. Jänner 1853 vollständig übertragen habe, zur Wissenschaft genommen, und diese Privilegiums-Uebertragung vom k. k. Privilegien-Archive vorschristmäßig registriren lassen.

Baumgartner m. p.

66.

Verordnung des Handelsministeriums vom 5. Februar 1853,

womit das Privilegium des Alexander Frankel vom 17. September 1851 wegen Mangels an Neuheit für erloschen erklärt wird.
(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 17. Februar 1853, Nr. 17.)

Das Handelsministerium hat das Privilegium des Alexander Frankel vom 17. September 1851 auf eine Erfindung und Verbesserung in der Verfertigung von Stiefeletten aus verschiedenen Stoffen, wegen Mangels an Neuheit für erloschen erklärt. Die dießfällige Privilegiumsbefchreibung befindet sich nunmehr in dem k. k. Privilegien-Archive zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung.

Baumgartner m. p.

67.

Kundmachung des Landesguberniums vom 6. Februar 1853,

hinsichtlich des vom 1. Februar 1853 zu beginnenden Perzenten-Bezuges von Darleihen aus dem Reservefonde der galizisch-ständischen Kredits-Anstalt mit vier von Hundert.

Laut hierortigen Kundmachungen vom 18. Jänner 1851 Z. 59661 und vom 27. Jänner 1852 Z. 2541 (Landes-Gesetzblatt, vom Jahre 1851, Nr. 27, Seite 89 und vom Jahre 1852, Nr. 25, Seite 81) wurde zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß über Einschreiten der galizisch-ständischen Kredits-Anstalt das Perzent, welches bei Verwendung der disponiblen Gelder ihres Reservefondes durch Darleihen auf Pfandbriefe, Eskomptirungen verlosteter Pfandbriefe u. s. w., zu Folge §. 178 des mit Gubernial-Kreis schreiben vom 24. Juni 1842 Z. 40272 (Provinzial-Gesetzsammlung, Nr. 99, Seite 310) für diese Anstalt kundgemachten Reglements, mit vier von Hundert bemessen ist, auf das Perzenten-Ausmaß mit fünf von Hundert bis Ende Jänner 1853 erhöht wurde.

Gdy uchyloną jest potrzeba pobierania tego podwyższonego procentu, bez uszczerbku funduszu rzeczowego zakładu, przeto Dyrekcya stanowego Towarzystwa kredytowego za porozumieniem się z Wydziałem Stanów widziała się spowodowaną, od dnia 1. Lutego 1853, do postanowionego w §. 178. regulaminu procentu cztery od sta powrócić.

Co do powszechnej wiadomości podaje się.

Gołuchowski m. p.

68.

Obwieszczenie Prezydium krajowego z dnia 8. Lutego 1853,

z uwiadomieniem, że podczas stanu oblężenia żadnych stowarzyszeń bez zasiągnięcia i uzyskania na to pozwolenia zawiązywać nie można.

Gdy podług ustawy o stowarzyszeniach z dnia 26. Listopada 1852 (Dziennik praw Państwa i Rządu, część LXXIV., nr. 253 *) nie wszystkie, ale tylko stowarzyszenia w §. 1. téj ustawy oznaczone, osobnego pozwolenia od Administracyi Państwa potrzebują, a z uwagi na to postanowienie mniemaćby można, że pomimo stanu wyjątkowego trwającego w Galicyi i na Bukowinie, i w tym także kraju ku założeniu jakiego w §. 1. téjże ustawy nie wymienionego towarzystwa szczególnego pozwolenia nie potrzeba; przeto dla uchylenia wszelkiej wątpliwości dodatkowo do obwieszczenia z dnia 12. Stycznia r. b. za l. 11540 (Dziennik rządowy oddział drugi, część III., nr. 31) oznajmia się, iż przez czas trwania stanu oblężenia, żadnych stowarzyszeń, jak to już w §. 4. odezwy z dnia 10. Stycznia 1849 rozporządzono, bez zasiągnięcia i uzyskania pozwolenia zawiązywać nie wolno.

Gołuchowski m. p.

69.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcji Skarbowej z dnia 9. Lutego 1853,

o wprowadzeniu znaczków stemplowych dla podpadających stemplowi gazet zagranicznych.

Wysokie c. k. Ministerstwo Skarbu postanowiło rozporządzeniem z dnia 27. Stycznia r. b. l. 48300/3323 dla sprowadzanych pocztą, stemplowi podpadających gazet zagranicznych, których nie dotyka postanowienie §. 22 paten-

*) Dziennik praw krajowych część XLVII., nr. 334.

Nachdem die Nothwendigkeit dieses höheren Prozentes-Bezuges ohne Nachtheil des Fonds dieser Anstalt behoben erscheint, hat die Direktion der ständischen Kredits-Anstalt im Einverständnisse mit dem landständischen Ausschusse sich veranlaßt gefunden, vom 1. Februar 1853 zu dem laut §. 178 des Reglements festgesetzten Prozente-Ausmaße mit vier von Hundert zurückzuführen.

Was zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Goluchowski n. p.

68.

Kundmachung des Landes-Präsidiums vom 8. Februar 1853,

wodurch bekannt gegeben wird, daß während der Dauer des Belagerungszustandes keine Art von Vereinen ohne hiezu eingeholter und erlangter Bewilligung errichtet werden dürfe.

Da nach dem Vereinsgesetze vom 26. November 1852 (Reichsgesetz- und Regierungsblatt LXXIV. Stück, Nr. 253 *) nicht alle, sondern nur die im §. 1 dieses Gesetzes bezeichneten Vereine einer besonderen Bewilligung der Staatsverwaltung bedürfen, mit Rücksicht auf diese Bestimmung aber gemeint werden könnte, daß ungeachtet des in Galizien und der Bukowina bestehenden Ausnahmezustandes, auch hierlandes zur Bildung eines in dem §. 1. dieses Gesetzes nicht erwähnten Vereins eine besondere Bewilligung nicht erforderlich sei; so wird zur Behebung jenes Zweifels im Nachhange zu der Kundmachung vom 12. Jänner l. J. S. 3. 11540 (Landes-Regierungsblatt, zweite Abtheilung, III. Stück, Nr. 31) bekannt gegeben, daß während der Dauer des Belagerungszustandes, wie es im §. 4. der dießfälligen Proklamazion vom 10. Jänner 1849 angeordnet ist, keine Art von Vereinen ohne hiezu eingeholter und erlangter Bewilligung errichtet werden dürfe.

Goluchowski m. p.

69.

Verordnung der Finanz-Landes-Direktion vom 9. Februar 1853,

betreffend die Einführung von Stempelmarken für stempelpflichtige ausländische Zeitungen.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium hat vermög des Erlasses vom 27. Jänner l. J. S. 3. 48300/3323 beschlossen, für die durch die Postanstalt bezogenen stempelpflichtigen ausländischen Zeitungen, auf welche die Bestimmung des §. 22 des kaiser-

*) Landes-Gesetzblatt XLVII. Stück, Nr. 334.

tu cesarskiego z dnia 6. Września 1850, na dowód dopełnionego obowiązku stemplowania zaprowadzić osobne znaczki stemplowe (nakształt znaczków listowych), w skutek czego stemplowanie wzmiankowanych gazet, o ile przez c. k. zakład pocztowy sprowadzane bywają, u c. k. urzędów stemplowych albo u urzędów pocztowych, którym wydano osobne ku temu znamienniki (stampilie), ustanie.

Znaczki stemplowe, których środek zajmuje c. k. orzeł, otoczone są napisem: „Kais. könig. Zeitung's Stempel, 2 Kreuzer“, i mają być na gazecie, zamiast wyciskania na niej stempla, przez zakład pocztowy przylepiane, a potem dla przeszkodzenia powtórnemu ich użyciu, stempel urzędu pocztowego na wierzchu ma być wytłaczany.

Rozporządzenie to podaje się - z tą uwagą do wiadomości, że używanie znaczków stemplowych zacznie się od dnia 1. Marca 1853.

Co do stemplowania podpadających stemplowi gazet zagranicznych, które nie przez c. k. zakład pocztowy sprowadzane bywają, zachowują moc swoje postanowienia §§. 4. i 21. cesarskiego patentu z dnia 6. Września 1850.

Krajewski m. p.

Wiedeń dnia 9. Lutego 1853.

lichen Patenten vom 6. September 1850 keine Anwendung findet, zum Beweise der erfüllten Stempelpflicht eigene Stempelmarken (nach der Art der Briefmarken) einzuführen, wornach die Stempfung der genannten Zeitungen, soweit sie durch die k. k. Postanstalt bezogen werden, bei den Stempelämtern oder bei den Postämtern, welchen zu diesem Ende eigene Signetten erfolgt wurden, aufzuhören hat.

Die Stempelmarken, deren Mitte der k. k. Adler einnimmt, führen die Ueberschrift: „Kais. könig. Zeitungs-Stempel, 2 Kreuzer“, und sind auf das Zeitungsblatt statt des aufzudrückenden Stempels von der Postanstalt aufzukleben, sodann aber zur Vermeidung eines wiederholten Gebrauches, mit dem Postamtsstempel zu obliteriren.

Die Verfügung wird mit dem Bemerken zur Kenntniß gebracht, daß die Anwen- dung der Stempelmarken vom 1 März 1853 angefangen, zu beginnen hat.

In Absicht auf die Stempfung der stempelpflichtigen ausländischen Zeitungen, welche nicht durch die k. k. Postanstalt bezogen werden, bleiben die Bestimmungen der §§. 4 und 21 des kaiserlichen Patenten vom 6. September 1850 aufrecht.

Krajcivski m. p.

